

Transskription af podcast om koreastudier på KU

Ida: Så det er din oplevelse, at I bruger hinanden meget?

Marie: Ja, sådan man skriver ud. "Jeg er ikke sikker på, at jeg forstår det her? Kan det her bøjes i datid" Og sådan nogle ting, og folk er også super gode til bare at spørge åbent i undervisningen.

Der er ikke den der fare med at "Åh, nej hvad hvis læreren, hun tager mig." Fordi der er altid nogen, der har ens ryg og så kan svare på det eller, kan jeg forklare det på en måde som man kan forstå.

[MUSIK]

Ida: Du lytter til KU studieliv. Jeg hedder Ida og selv studerende på KU. Og i den her podcastserie snakker jeg med andre studerende om deres studieliv. I det her afsnit taler jeg med Marie, som læser asienstudier på andet semester. Asienstudier er en bachelor, som tager fire år i stedet for tre, hvor man vælger en sproglig retning. Her har Marie valgt at fokusere på koreansk sprog og kultur.

[MUSIK STOPPER]

Ida: Marie vil du ikke lige starte med at forklare hvordan Koreastudier hører ind under asienstudier, og hvordan asienstudier generelt er opbygget?

Marie: Asienstudier er opbygget af kinastudier og japanstudier, koreastudier og så mellemøst-asien og indienstudier, mener jeg, det er. Så det er alle asiatiske fag med de store lande med Japan og Kina og Indien, hvor man så lærer om sprogene og kulturen på de forskellige lande. Så jeg har bare valgt at fokusere på Korea.

Ida: Og når du så læser koreastudier, har du så noget med de andre studieretninger at gøre, eller er meget opdelt?

Marie: Hele vores introuge fungerer sammen, hvor at vi er blandet sammen alle fra asienstudier, og så har vi Asiatisk Fagråd på vores studie, og hvor at vi mødes og har filmklubber og diverse, hvor man både ser kinesiske film og japanske film. Sådan så man får mulighed for at prøve forskellige ting.

Så det er ikke bare adskilles fordi at deres historie og kultur og sprog også ret connected, så det giver god mening, at man bruger noget tid sammen engang imellem. Men selve undervisningen, den er opdelt alt efter hvad man læser specifikt i sit studie.

Ida: Super. Vil du ikke lige prøve at fortælle lidt om din vej til studiet? Hvorfor valgte du at læse det?

Marie: Jeg har altid været meget sproglig interesseret, og jeg godt kunne lide grammatik og jeg var har altid tænkt jeg måske gerne vil lære et asiatisk sprog, men jeg har altid været lidt intimideret af, hvor meget arbejde det så ud til at være. Og hvor meget selvdisciplin det vil kræve at gøre det. Så på grund af det så vælger at blive naturvidenskabelige gymnasiet og tænkte, "Det kan man nok bruge til mere."

Og så startede jeg først med at læse biologi direkte efter gymnasiet og fandt ud af, at jeg elskede, vil jeg faktisk sige, grammatikken så meget, at jeg havde brug for at læse sprog i stedet for. Men jeg følte mig

stadig ikke klar til at "comitte" mig til og læse koreastudier, selvom jeg må ind og kigge på den hver eneste gang, jeg skulle søge.

Så efter at have læst biologi i et halvt år, så læste jeg dansk i et år, hvor jeg fandt ud af, at der er ikke noget grammatik, jeg kan bedre lide grammatikken. Jeg kan lide kommunikation, og så begyndte jeg at lære det koreanske alfabet hangul, efter at en forelæser havde snakket om det i forbindelse med at vi havde haft om fonetik, så læren om lyd. Og så bagefter, så tænkte jeg, "Nu må jeg lytte til min mavefølelse," og så tog jeg springet, og jeg er virkelig glad for, jeg tog det.

Ida: Sejt. Så det var simpelthen noget, der sådan havde trukket i dig egentlig ret længe?

Marie: Ja.

Ida: Hvad... Ja hvad var det, der holdte dig tilbage?

Marie: Måske var det fordommene med... jeg var bange for, at jeg ville komme ind med en masse "koreaboos," som havde nogle andre interesser end mig, og at det ikke var noget, man læste for at lære sproget. Det var mere noget, man læste for at lære om kulturen.

Det er så blevet modbevist i, at sproget er en super vigtig del i forhold til at kunne forstå kulturen, fordi at man læser kilder, og man lærer at forstå, hvordan sproget det fungerer, og hvordan det har været vigtigt, sådan når de har haft politiske forhandlinger og sådan nogle ting, fordi at skriftlig kinesisk dominerede rigtig meget, og opfindelsen af det koreanske alfabet først kom ret sent i 1400-tallet. Så det har været sjovt at blive modbevist også selvfølgelig været rart. Jeg ville ønske jeg havde gjort det noget før.

Ida: Er der mange, når de starter på koreastudier, der så har en eller anden sproglig forudsætning i forvejen. Eller starter man alle sammen fra scratch?

Marie: Det er meget forskelligt. Folk kommer med meget forskellige baggrunde. Der er selvfølgelig nogle der har lært det af sig selv, har siddet med det og lavet selvstudie på det, der er nogen der har været på højskole og har lært det, har været i udlandet og så er der nogle der kommer – det gjorde jeg blandt andet, jeg kom helt fra scratch – skulle lære det forfra.

Det har bare gjort, at der er en god diversitet i værelset med mange forskellige mennesker, som har mange forskellige indtryk. Sådan så man helt sikkert kan finde nogen, som tænker det samme som en selv, og man kan få forklaret tingene på andre måder.

Bare man har motivationen til det, det er næsten vigtigere end, at man har gode sprogkundskaber. Man behøver ikke at elske grammatik eller være super god til sprog at blive god til det.

Ida: Vil du ikke prøve at fortælle lidt om din studiestart. Hvordan var den?

Marie: Jeg var faktisk ikke med til så meget studiestarten, fordi jeg fik corona. Jeg var kun med til de første dage, men de gjorde meget mere indtryk på mig end nogle af de andre studier, de gjorde. Man startede med at være sammen første dag alle fra asienstudier, og så minglede mand og fortalte om, hvorfor man har valgt studiet og lavede alle de typiske lege. Det var på en eller anden måde sådan lidt betryggende, fordi man vidste jo ikke hvem det var, man kom til at gå i klasse med, når man gik rundt sammen. Det var også meget sjovt at se, at der var så mange mennesker, der faktisk var virkelig, virkelig mange på asienstudier, og det er ikke bare sådan et lille bitte studie, hvor der kun kommer tre

studerende hvert år. Og så se hvor forskellige folk de også er. Det er ikke bare den her stereotyp, med at det kun er dem med farvet hår, der kommer ind, og som er sådan lidt særlige, der er alle mulige forskellige folk. Og så har man nogle dage kun med ens eget hold, med ens egen sproggruppe, hvor vi så lærte lidt om alfabetet, hvor vi havde noget introduktion og sådan noget, hvor man lavede noget ryste sammen.

Og så har der selvfølgelig også været rustur, og vi har TORS-cup på en af dagene, som ligesom er sådan en form for idrætsdag, hvor man har forskellige discipliner, hvor man så kæmper mod hinanden på de forskellige hold.

Ida: Var du med til den?

Marie: Jeg nåede det ikke. Jeg var nødt til at gå hjem i starten af dagen, fordi jeg var lige ved at dejsse om, men jeg ville ønske jeg kunne være blevet fordi der var en virkelig, virkelig god stemning.

Ida: Okay ej, det er også uheldigt.

Ida: Nu havde du selvfølgelig gået på nogle andre studier inden, men hvad var dit indtryk af undervisningen, da du startede?

Marie: Det var ret overvældende, især når man sådan kom og ikke kendte sproget særlig godt. Jeg følte slet ikke, jeg kendte det, det var også meget ærligt med i startet. Det er meget intenst med, at man skal lære grammatikken, og man skal lære alting, og der er jo også noget socio-kulturelt i det med, at man skal lære hvordan man er høflig, og hvordan man skal snakke, og hvordan man skal betone sproget og sådan nogle ting.

Så det er meget ligesom at komme ind i nulte klasse og skulle lære dansk og så bare at skulle gøre det med koreansk i stedet. Men det foregår i et super trygt miljø, og det går stærkt – men alle føler, det går stærkt. Så der er et supergodt fællesskab, når man starter på koreastudier.

Ida: Kan du prøve at fortælle lidt omkring hvordan studiet er opbygget?

Marie: Det er en fireårig bachelor i stedet for en treårig, så man har et introforløb, hvor man har propædeutik og noget introduktion til Koreas historie.

Og så arbejder man med- i blokke der hedder Koreansk sprog: ABC, og man har Koreastudier realia, som ligesom er en fortsættelse af historie og samfundsfagene. Der er en rød tråd igennem hele uddannelsen, når man tager den, så man starter med at have sprog, og så går man over, når man har lært grammatikken, så går man over og arbejder med tekstbehandling og med oversættelse og sådan nogle ting. Og så lærer man mere og mere om kulturen og historien og bygger ovenpå.

Ida: Hvor hurtigt kan man nå at lære sproget?

Marie: Åh, det... det tror jeg er meget individuelt. De siger, at det tager lidt tid, og det er jo fordi at koreansk er opbygget ret anderledes grammatisk set i forhold til germanske sprog. Så hvis man for eksempel på dansk eller engelsk siger "Jeg er glad" eller, "I am happy," så vil man på koreansk sige "Jeg glad er" så man sætter udsagnsordet eller verbet til sidst, og man starter med at sige subjektet eller sig selv, og så putter man alting ind imellem. Det er så der den er ligesom lidt omvendt i strukturen, og det tager noget tid at vænne sig til.

Ida: Hvor meget er sprog og hvor meget er læren om historie og kultur og så videre?

Marie: Over hele bacheloren så er det fifty-fifty, men her i starten når man har propædeutik, det er jo et sprogkursus, som skal forberede os til at kunne arbejde med sproget, så der er betydeligt mere grammatik og sprog, end der er historie. Hvis vi har en 16 undervisningstimer om ugen, så vil tolv af dem være sprog og fire af dem være historie. Så det tager lidt mere tid.

Ida: Der er lige noget fundament, der skal på plads.

Marie: Ja, men det giver også meget god mening, at det er sådan lidt mere intenst, at man gør det. Og historien det er sådan noget, der kommer lidt hen ad vejen. Det er også meget rart, at man ikke skal stresses så meget med historiefagene, der ikke er lige så meget man så skal læse, og der er en fin rød tråd igennem hele alt det man gør, så det er meget fint at det foregår sådan.

Ida: Og er der også indlagt tid til et udvekslingsophold?

Marie: Ja, der er et obligatorisk udvekslingsophold på femte semester, hvor man skal til Korea og gå på et venskabsuniversitet og være der et semester. Så kommer man ind i et rigtigt klasselokale kun med koreanere, hvor de kun snakker koreansk. Og så bliver man kastet ud i det med, at man skal snakke koreansk hele tiden. Men når det første er på femte semester, så har man jo et godt fundament til at kunne klare det.

Ida: Er man så af sted sammen med nogen, eller bliver man sendt ud til en masse forskellige universiteter?

Marie: Man er typisk sammen med nogen. Der er flere forskellige universiteter med et x antal pladser, så man prioriterer ligesom at gøre, når man søger på uni her i Danmark, og så bliver man fordelt. Men man plejer typisk at være afsted sammen med nogen, fordi det vil være skræmmende at skulle tage til Korea, især hvis det er første gang, og så ikke have nogen, man kender.

Ida: Glæder du dig til at skulle på udveksling? Eller hvordan har du det med det?

Marie: Jeg er spændt. Lige nu når man sidder med grammatikken for sig selv, så kan det godt virke meget intimiderende at skulle ud, når man føler man ikke engang kan... nogle gange så glemmer man at sige "Mit navn er."

Men jeg tror også, det bliver spændende, fordi når man har snakket med andre studerende, som er længere i uddannelsen, siger de, man føler ikke rigtigt det mundtlige kommer på plads, før efter man har været på udveksling, og det synes jeg er noget at se frem til at holde fast i. Altså okay man kommer derned, og man oplever alting. Og så bliver det bare noget man ser frem til, synes jeg, at man får lov til at opleve alting, fordi det er jo meget teoretisk og på sin vis hypotetisk lige nu.

Ida: Er det meget den sproglige del du stadig er meget interesseret i, eller glæder du dig også til at have noget mere historie og nogle kulturfag?

Marie: Jeg blev overrasket over, hvor godt jeg kunne lide historiefaget, da jeg startede, fordi jeg har aldrig været særlig historieinteressert og kunne faktisk ikke så godt lide historie eller samfundsfag, da jeg gik i gymnasiet. Men det var sjovt at se, at det var så anderledes, den måde de gjorde tingene på. Det der med, at de har haft dynastier, og de har haft kejsere, og de har haft forskellige huse og sådan nogle ting, og det har været et meget socialt opdelt samfund, de har haft.

Og så valgte jeg også at fokusere på, fordi hvis du skriver sådan afløsningsopgave om et selvvalgt emne i historie, så valgte jeg også at fokusere på sproget, så der er mulighed for stadig at forme det, sådan som man gerne vil have det. Men nu glæder jeg mig også til at komme i gang med historie på det her semester og så lære videre på det, som vi har lært om. Men grammatik er min bae, og det tror jeg altid det vil være.

Ida: Sådan! Det er fantastisk at høre nogen der har det på den måde.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Hvordan ser din hverdag ud?

Marie: Lige nu har jeg... er på campus cirka 16 timer om ugen. Jeg er på campus hver eneste dag. Så kommer jeg typisk om morgenen, min ene grammatik lærer kan rigtig godt lide morgentimer. Og så har man noget grammatik to dage om ugen, så har man en lille pause, og så går man til en anden undervisning, som er typisk historie om morgenen og så har man grammatik senere på dagen. Og grammatik timerne de varer enten to eller tre timer. Så har man grammatiktimer, hvor vi har en dansk lærer, hvor vi lærer om al grammatik og om alle regler om alting. Og så har vi samtaletimer med en koreansk lærer, hvor vi så bruger al grammatikkerne, og så snakker, og så lærer vendinger og lærer at bruge det i praksis. Så det det afveksler lidt.

Ida: Og hvor meget læsning er der så?

Marie: I forhold til selvstudie sådan læsemængden er ikke særlig stor, men forberedelsen og bearbejdningen og forberedelse og efterbehandling. Det er der ret meget af, hvor man ligesom skal forberede sig. Og ligesom sige "okay, grammatikken er sådan her," så kommer man til undervisning, og så hører man faktisk, hvad læreren siger. Og så er man lige nødt til at arbejde med det igen, når man kommer hjem for at sikre sig, at man faktisk har forstået det.

Så det kræver noget selvdisciplin at kunne sætte sig ned. Men der- så længe man har motivation, så tror jeg sagtens, det kan gå, fordi at man griner. Man griner meget af, at man kan lave sjove sætninger om de ting man lærer, så der er noget socialt i det også, at man så siger, "jeg kan huske den der grammatiske regel, fordi vi sagde det her i den her time. Det var altså sjovt!" Så det... Det føles ikke som så meget, men hvis man lægger det op i timer, så er det faktisk ret meget, man læser.

Ida: Har I også sådan grammatik øvelser eller nogle opgaver I skal aflevere?

Marie: Ja, vi har en fast aflevering om ugen, sådan en lille aflevering, hvor man får et emne. For eksempel på første semester, så skulle man først præsentere sig selv, så skulle man præsentere en ven. Så lærer man om præpositioner og så skulle man fortælle om sin sit værelse eller sin lejlighed eller sådan noget, så bygger man ligesom ovenpå.

00:14:13 Speaker 3

Og så er der nogle mundtlige gode præsentationer, hvor man så selv så skrive et manus, sådan et kort manus, og så skal man ligesom snakke sammen, sådan så de kan se, at man godt kan finde ud af at bruge sproget.

Nogen vil sige, at de holder en til ilden med at, man får brugt det hele tiden, og man ikke bare sætter sig i lænestolen, når man kommer hjem, fordi at ellers så glemmer man det.

00:14:34 Speaker 3

Man kunne godt mærke da man kom tilbage fra efterårsferie og bare har fri en uge, så så føltes det som om det hele var forsvundet, så det er ret vigtigt, man holder det ved lige. Men det sørgede de også for, og så får man jo sine afleveringer tilbage med rettelser. Og når man kommer... da vi var kommet halvvejs igennem første semester, så begyndte vi at få røde streger, men vi fik ikke forklaringer, og så skulle vi selv rette vores fejl, og så aflevere det igen. Sådan så man ligesom får brugt det, så man forstår hvad det er, man laver.

Ida: Hvad gør du selv for at lære sproget?

Marie: Jeg ser mange K-dramas, rigtig mange K-dramas og lytter også en lille bitte smule til K-pop, men det er mest bare soundtracks fra de K-dramas, jeg ser.

Det er meget godt bare at blive stimuleret og blive udsat for det. Man behøver ikke at forstå, hvad de siger, men bare at man ligesom hører det, så man ligesom begynder at kunne fange nogle brudstykker. At bare efter den første uge at være sådan lidt, "Åh, jeg hører, de er brugt én ting, som jeg lærte der," og det giver også noget motivation, at man faktisk kan mærke, at man flytter sig undervejs, og det udvikler sig.

Ida: Hvordan er eksamensformerne?

Marie: De er typisk med aktiv undervisningsdeltagelse, så man skal være fremmødt til mindst 75% af undervisningen i propædeutikken her. Så skal man have deltaget i nogle skriftlige prøver, have bestået et x antal prøver, og man skal aflevere noget gruppepræsentation, som man laver sammen. Og så er der en mundtlig prøve til sidst, hvor man bare lige har en kort samtale, og hvor man læser et tekststykke op.

På første semester, så skulle man læse en kendt tekst op, sådan set lige kunne se, at man kunne forstå alfabetet og de mest basale udtaler regler, så stillede de nogle spørgsmål der relaterede sig til teksten. Jeg trak for eksempel en tekst, der handlede om to studerende, der tog på restaurant sammen, og så spurgte min lærer mig, "Tager du tit på restaurant? Laver du så mad derhjemme, når nu du ikke tager på restaurant? Bor du sammen med nogen?" Og så- hun stillede maks. fem-seks spørgsmål, så det er hurtigt overstået, så det er meget basalt og vi gjorde det også- os studerende gjorde det nok også meget større, end hvad det var. Fordi man føler, at man har lært så meget. Men i virkeligheden så er det slet ikke så kompliceret. Det føles bare som så meget, fordi det er så specifikt, det man lærer i forhold til grammatik.

Ida: Hvad med studiegrupper er det noget I får tildelt eller bruger?

Marie: Det fik vi tildelt i starten, så skulle man svare på et lille spørgeskema med "Hvordan arbejder du bedst?" Og sådan noget. Og så fik vi nogle studiegrupper. Jeg brugte min studiegruppe meget i starten. Vi plejede altid at sætte os efter undervisningen bare en time eller sådan noget, og så lige at repetere for at se, om vi havde forstået det.

Det virker meget forskelligt, hvordan folk bruger deres studiegrupper. Mange bruger dem bare til at lave de der gruppeafleveringer, som er obligatoriske i løbet af semesteret, men det er meget rart at have nogen at skrive til og kunne spørge, hvis man er i tvivl om noget.

Men når vi også er så tætte, som vi er, og det er sådan, ligesom er så intensivt så er det ikke unormalt, at man bare spørger ud i klassen chatten i stedet. Så vi er på en eller anden måde en stor studiegruppe samlet, hvor vi så har delt lidt op nogle gange. Men det det er meget intimt på studiet, så det her med studiegrupper, tror jeg ikke, fungerer helt på samme måde her. Vi er meget mere tæt forbundet alle sammen.

Ida: Så det er din oplevelse, at I bruger hinanden meget?

Marie: Ja, sådan man skriver ud. "Jeg er ikke sikker på, at jeg forstår det her? Kan det her bøjes i datid?" Og sådan nogle ting, og folk er også super gode til bare at spørge åbent i undervisningen. Der er ikke den der fare med at "Åh nej hvis læreren, hun tager mig." Fordi der er altid nogen, der har ens ryg og så kan svare på det eller kan forklare det på en måde, som man kan forstå.

Så det er meget rart, at man godt må fejle, fordi det er også super vigtigt for at man lærer det, at man så får forklaret det.

Ida: Det lyder virkelig rart. Men hvorfor tror du, det er blevet på den måde?

Marie: Altså der er jo en fælles interesse hos os alle sammen på studiet. Og så tror jeg bare, der er en konsensus om, at det er mega mega svært, det vi lærer, og det er noget der kræver meget energi, og vi alle sammen trætte, og vi har alle sammen sagt mindst én gang i løbet semesteret, "Jeg kunne også bare droppe ud og så arbejde i et supermarked i stedet for." Så jeg tror, at det at vi bruger så meget tid sammen også, at vi er så meget sammen på campus, det hjælper også på det.

Og så når man former venskaber på kryds og tværs, og så snakker de med nogle andre, så sker det ligesom lidt af sig selv. Det var meget overrasket over, fordi det har jeg ikke oplevet før, at det var sådan. Men det virker som om, at det er sådan generelt på asienstudier og på koreastudier, at fordi man bruger så meget tid på at terpe hele tiden, at så bliver man altså bare klemmt sammen, om man kan lide det eller ej. Fordi det tror jeg virkelig er nødvendigt for at kunne overleve, at man har nogen at sparre med sådan så man får brugt sproget.

Ida: Vil du ikke prøve at fortælle lidt mere om de forskellige udvalg og frivillige tilbud, I har på dit studie?

Marie: Jo, vi har... samlet set på asienstudier har vi asiatisk fagråd, som laver forskellige arrangementer. Der er en bogklub, hvor de læser forskellige bøger, og der er et filmudvalg, og så hænger de selvfølgelig tæt sammen med vores fredagsbar og vores kaffebar og sådan nogle ting.

Og så på koreastudier har vi Korea-cafeen, hvor vi mødes hver fredag, og så sidder man og snakker, øver grammatik og sådan nogle ting, og spiller koreanske spil. Til jul så klippe-klistrer man og sådan nogle ting, og ellers så har vi selvfølgelig et festudvalg, og vi har virkelig, virkelig, virkelig mange ting. Der er virkelig så mange, sådan så jeg ikke kan nævne dem alle sammen. Men vi blev inviteret til et møde i starten af uddannelsen, hvor man blev præsenteret for underviserne og man mødte alle på årgangen.

Og så har man mulighed for at melde sig til nogle forskellige ting, og nogle af tingene hang så også sammen med asiatisk fagråd og de andre uddannelser. Så der er mange muligheder for at engagere sig, hvis man har lyst til det.

[KORT SKILLER AFSPILLES]

Ida: Er der noget der har overrasket dig ved studiet?

Marie: Noget af det, der overraskede mig mest, det er hvor forskellige folk er på sådan det lille studie. At vi kom ind til introen og blev spurgt, "Hvorfor har I så valgt at læse koreastudier?" Og der var alt fra at "Jeg er mega interesseret i Nordkoreas historie." Til "Jeg så Squid Game sidste år, og synes det var sjovt, så nu er jeg her." Der var et meget stort spænd og så på trods af, at vi er så forskellige, at vi så stadig sådan har den samme oplevelse hele vejen igennem.

Det her med, [sukker] "Vi synes, det er lidt tungt med propædeutik, men vi synes stadig, det er sjovt," og der er ikke nogen som på noget tidspunkt har sagt, "Jeg er ikke sikker på, det er det rigtige." Vi har alle sammen været meget standhaftige igennem det hele, og det har været ret fedt. At man er sammen med nogen, som synes det er interessant, især når det er sådan lidt et aflukket studie på nogen måder.

Ida: Når man har læst koreastudier. Hvilke forskellige retninger kan man så gå i? Hvad kan man ende med at arbejde med?

Marie: Man hører jo om alt muligt. Noget vi fik highlightet, da vi startede. Det var "I kan undervise i koreansk. Hvis i tager en kandidat, så kan i undervise og formidle," og det er noget, de siger, der er meget stor efterspørgsel på, folk der kan finde ud af at snakke asiatiske sprog, især koreansk i de her tider. At man så kan komme ud og arbejde i alle mulige forskellige funktioner, at man kan arbejde i virksomheder, som har afdelinger i Korea, eller man kan arbejde i koreanske virksomheder. Eller så kan man selvfølgelig forske, hvis man har lyst til det, og det der også rig mulighed for at gøre.

Det virker sådan lidt uhåndgribeligt når man sidder med det men ikke er nået så langt, og man ikke helt ved, hvor man skal hen med det. Men, der er masser af muligheder for at gøre forskellige ting, og det er jo ikke kun sproglig formidling, det er jo også kulturel formidling. Det er jo næsten endeløst, hvad man egentlig kan gøre med det, hvis man har kreativiteten til det.

Ida: Hvad kunne du umiddelbart godt tænke dig at bruge det til?

Marie: Jeg synes konsulentarbejde lyder spændende, at skulle gå ud og sidde i en virksomhed og så ligesom være mellemløbet imellem for eksempel det danske og det koreanske. Og som måske er mulighed for at tage til Korea en gang imellem også, i business øjemed, selvfølgelig ikke.

Ellers så synes jeg også, at undervisning det lyder interessant, når nu jeg godt kan lide grammatik, så må det være sjovt og kunne stå og bruge så meget tid på at nørde det og undervise det til andre og så forhåbentlig møde nogen, som også synes, det er super interessant. Så jeg glæder mig til at finde ud af, hvad det faktisk ender med at blive, når man kommer ud på den anden side.

Ida: Det forstår jeg godt.

Ida: Her til sidst kunne jeg godt tænke mig at høre dig, om du har et godt KU-hack.

Marie: Meget banalt, men at synkronisere sin KU-kalender, sin studiekalender, som man får, med sin rigtige kalender, sådan så man altid har den ved hånden. Sådan så man altid ved, hvornår man skal til undervisning, og hvilke lokale man skal være i, fordi vi går stadig forkert, selvom vi har været her et stykke tid. [Griner] Struktur er super super vigtigt, især når man går på asienstudier, her til at starte med.

Ida: Super. Tusind tak Marie, fordi at du vil fortælle om dit studieliv.

Marie: Selvfølgelig.

[MUSIK]

Ida: Hvis du er blevet nysgerrig på asien- og koreastudier, kan du læse mere på studier.ku.dk. Du kan også møde mange flere studier på Instagram @KUstudieliv. Tak fordi du lyttede med.